

A Kúria a dr. Aparácz Dénes ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Daragó Dénes ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Budapest Környéki Munkaügyi Bíróságnál 14.M.611/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Budapest, Környéki Törvényszék 8.Mf.20.583/2013/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.583/2013/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

**I n d o k o l á s**

A felperes a keresetében a munkáltató rendes felmondása jogellenességének megállapítását és az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte eredeti munkakörbe történő visszahelyezésének mellőzésével.

A Budapest Környéki Munkaügyi Bíróság 14.M.611/2012/7. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség viselésére kötelezte azzal, hogy a le nem rótt eljárási illeték az állam terhén marad.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az alperes jogelődje 2000. szeptember 1-jén határozatlan időre szóló munkaviszonyt létesítettek, amely szerint a munkavállaló heti 30 órában könyvelő munkakört tölt be. A munkaszerződést 2001. március 1-jén módosították oly módon, hogy a felperes munkaideje heti 40 órára változott. A felperes az alperes jogelődje által fenntartott P., G.H. gazdasági irodájában dolgozott P.K.K pénztáros könyvelővel, a közvetlen felettesük Cs.SZ.E. gazdasági vezető volt. Az alperes, illetve jogelődje egyedüli tagja a M.M.SZ..

Az egyesület akként döntött, hogy a szakellátások tekintetében teljes körűen átveszi a fenntartói szerepkört, ennek megfelelően az itt dolgozók az ő alkalmazottai lesznek, a bérszámfejtés, illetve az illetmények könyvelése átkerül a Közép-Magyarországi Régió hatáskörébe. A szervezeti átalakulás következtében 2010. februárjára az alperes alkalmazottainak létszáma 65 főről 20 fő körüli létszámra csökkent.

Az alperes ügyvezetője 2010. január végén írásban tájékoztatta a felperest az átszervezésről, és annak a munkakörére gyakorolt hatásairól. Értesítette, hogy az egyesület folyamatosan átveszi a dolgozók munkáltatási jogát, ezért az alperesnél e munkavállalókkal kapcsolatos bérszámfejtés és munkaügyi feladatok megszűnnek. A munkáltatói jogkör gyakorlója 2010. február 1-jétől részmunkaidős - napi 4 órás - foglalkoztatást ajánlott fel, amíg az összes dolgozót át nem veszi. Az ügyvezető a levelében közölte, hogy amennyiben az

ajánlatot a felperes nem fogadja el, munkaviszonyát rendes felmondással megszünteti.

A felperes a felkínált ajánlattal nem élt, a munkáltató 2010. március 22. napjával a munkaviszonyát felmondta. Intézkedését azzal indokolta, hogy a M.M.SZ.E. folyamatosan átveszi a dolgozók munkáltatási jogát, így a M.M.SZ.E.G.H.P.N. Kft-ben ezen dolgozókkal kapcsolatos bérszámfejtés és munkaügyi feladatok megszűnnek, a felperes pedig a felajánlott részmunkaidős foglalkoztatást nem fogadta el.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az alperes által csatolt okirati dokumentáció, valamint az eljárás során meghallgatott tanúk vallomásai alapján aggálytalanul megállapítható volt, hogy a M.M.SZ.E.P.G.H.-ban dolgozók munkáltatói jogát átvette. Megállapítható volt az is, hogy az adminisztrációt e munkavállalók vonatkozásában a M.M.SZ.K.M. Régiója végezte, következésképp e munkavállalók vonatkozásában a bérszámfejtési és a munkaügyi feladatok megszűntek. A felperes sem vitatta az átszervezés tényét és azt sem, hogy az egyesülethez kerülő dolgozók vonatkozásában a korábbi feladatai megszűntek. Elismerte, hogy a felajánlott részmunkaidős foglalkoztatást nem fogadta el, következésképp a munkáltatói intézkedésnek ez az indoka valós volt, az a tényeknek megfelelt.

Miután az átszervezés eredményeként az alperes a felperes részére napi 8 órás munkát biztosítani nem tudott, és a felperes a felajánlott részmunkaidős foglalkoztatást nem fogadta el, a munkáltatói rendes felmondás indoka okszerűen támasztotta alá a munkaviszonyának megszüntetését (EBH.2002.687.).

A felperes előadása, és a meghallgatott tanúk vallomásai alapján az is megállapítható volt, hogy a munkafeladatainak döntő részét a bérszámfejtéssel, és a munkaügyi feladatok ellátásával kapcsolatos teendők képezték. Az alperes társaság munkavállalóinak létszáma az átszervezés eredményeként már 2010. év elejére jelentős mértékben lecsökkent, ennek eredményeként a felperes által ellátandó feladatok nagy mértékben csökkentek, melyre tekintettel teljes munkaidős foglalkoztatást az alperes nem tudott biztosítani, a felajánlott részmunkaidőt pedig a felperes nem fogadta el. Így okszerűen került sor a munkaviszonyának rendes felmondással történő megszüntetésére.

Az elsőfokú bíróság a felperes rendeltetésellenes joggyakorlásra történő hivatkozását alaptalannak találta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.583/2013/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a felperest másodfokú perköltség viselésére kötelezte. Rögzítette, hogy a másodfokú eljárás illetékét az állam viseli.

A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a M.M.SZ.E. az alperestől több lépcsőben vette át a szociális feladatokat, így 2010. februártól a G.H.-nak működtetése, júniustól a nevelőszülői hálózat, októbertől a támogatói szolgálat és a házi segítségnyújtás

került át az egyesület fenntartásába. Ugyan az egyesületnek szándékában állt valamennyi szociális tevékenység átvétele, ennek azonban akadályát képezték az alperes fennálló szerződéses kötelezettségei, ezért a rendes felmondás meghozatala időpontjában kizárólag a G.H. működtetése átvételéről volt még szó, aminek következtében az állapítható meg, hogy 2010. februárban ezen gazdasági egység vonatkozásában valósult meg az Mt. 85/A. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogi helyzet.

A felperes tisztában volt azzal, hogy milyen szervezeti változások történnek, azaz számára a rendes felmondás indokolása világos kellett hogy legyen. Azzal is tisztában volt, hogy a G.H. működtetésének átvételével az itt foglalkoztatott munkavállalókkal összefüggő munkaügyi, társadalombiztosítási feladatai megszűnnek. A felperes azt is elismerte a bírósági eljárásban, hogy a bérszámfejtési feladatok a munkaköri tevékenységének döntő részét képezték. Ezért alaptalanul vitatta a fellebbezésében, hogy a szervezeti változással jelentős mértékben csökkentek volna az általa végzett feladatok. Miután a felperes munkaköri tevékenysége bizonyítottan leszűkült és az alperes részmunkaidős foglalkoztatásra vonatkozó ajánlatát nem fogadta el, megállapítható, hogy világos és valós, valamint okszerű volt a munkáltató munkaviszonyt megszüntető intézkedése.

Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy a perben nem volt vizsgálható, miszerint Cs.SZ.E. rendes felmondása visszavonására milyen körülmények miatt került sor. T.P.A. munkaviszony létesítése pedig azt követően történt, hogy a felperes és P.K.K. pénztáros nem fogadta el a részmunkaidős foglalkoztatást.

A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet - új határozattal, akár új eljárásra kötelezéssel - hatályon kívül helyezésére irányult az alperes perköltségben való marasztalása mellett.

A felperes megsértett jogszabályként az Mt. 89. §-ának (2) bekezdését, illetve a Pp. 206. §-át, és a 221. §-át jelölte meg.

A felülvizsgálati kérelem szerint téves az eljáró bíróságok azon érvelése, amelyben „megmagyarázni” próbálják, hogy miért nem kellett átvennie a jogutód munkáltatónak a felperest és a munkakörét.

Az alperes állítása szerinti „szakaszos jogutódlás” nem került bizonyításra. Az alperes - a felperes indítványa ellenére - a jogutódlás dokumentációját nem csatolta, abból ugyanis kiderült volna, hogy az „milyen módon volt tervezve, és a munkavállalók számára kommunikálva”.

A felmondást megelőzően a jogutódlás kérdésében a felperes is azt a tájékoztatást kapta, hogy a G.H.-val együtt átveszi a jogutód munkáltató. Ehhez képest a felmondásban már más szerepelt, azaz vagy törvénysértő a jogutódlás, vagy valótlan a felmondás.

A bíróságok tévesen értékelték a felajánlott munkakör elfogadását, mivel az alperes pénztáros részmunkaidős munkakört helyezett kilátásba, a felperes munkaköre pedig könyvelő volt.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében kérte a fellebbezésének II. pontjában foglaltakat a felülvizsgálati kérelem részeként értékelni és azt figyelembe venni.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 272. §-ának (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben kell előadni a jogszabálysértés megjelölése mellett, hogy a fél a jogerős határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Mivel a felülvizsgálat önálló jogorvoslat, ezért a Kúria nem a korábbi beadványokra (fellebbezés) hivatkozást, hanem a jelen felülvizsgálati kérelemben konkrétan megjelölt indokokat vehette figyelembe.

A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértésre figyelemmel vizsgálhatta [Pp. 275. § (2) bekezdés].

Az eljáró bíróságok helytállóan fejtették ki, hogy a M.M.SZ.E. az alperestől fokozatosan vette át a feladatokat, a G.H.-nak működtetése 2010. februárjától került az egyesület fenntartásába. Ugyancsak megállapítható volt, hogy a szervezeti átalakítás következtében ezen időpontban az alkalmazotti létszám 65 főről körülbelül 20 főre csökkent.

A felperes maga is állította, hogy „az alperesi társaság foglalkoztatottait folyamatosan vette át a M.M.SZ.E., amelynek eredményeként tulajdonképpen az adminisztráció, az ügyvezető igazgató, a gyermekvédelmi és a támogatói szolgálat körében mintegy 15 fő maradt az alperesi társaság alkalmazásában” (jegyzőkönyv 6. bekezdés). „A M.M.SZ.E. által átvett dolgozók vonatkozásában a bérszámfejtési, munkaügyi feladatokat az átvételtől kezdődően az egyesületnél végezték, tehát nekünk nem kellett ezeket a feladatokat a továbbiakban elvégezni” (jegyzőkönyv, 3. oldal 8. bekezdés). Így a munkáltató a felmondásában jogszerűen hivatkozott arra, hogy a „M.M.SZ.G.H.P.N. Kft-ben ezen dolgozókkal kapcsolatos bérszámfejtési és munkaügyi feladatok megszűntek (Mt. 89. §).

Az a körülmény, hogy a jogutódlás tervezett folyamata, annak végrehajtásának ideje és ennek dokumentációja a munkavállalókkal nem került közlésre, a jogviszony megszüntetést nem teszi jogellenessé, a munkáltatói jogutódláshoz nem volt szükség a munkavállaló beleegyezésére (LB.Mfv.I.10.161/1998.). A felperesnek pedig - aki munkaügyi ügyeket is intézett - hivatalból is tudnia kellett a változásokról.

Az alperesnek nem volt kötelezettsége munkakört felajánlani, a pénztárosi feladatok ellátását pedig a felperes - a felülvizsgálati kérelemben írtakkal ellentétben - saját nyilatkozata szerint azért nem fogadta el, mert „lehetetlen helyzetbe kerültem volna, hiszen a munkaidőm feleződött volna, és így feleződött volna a bérem is” (jegyzőkönyv, 3. oldal 10. bekezdés). A felperes tehát maga sem arra hivatkozott, hogy olyan munkakört kívántak vele betölteni, amelyet korábban nem látott el.

Az eljáró bíróságok a munkáltatói rendes felmondás jogszerűsége körében a rendelkezésre álló adatokat, bizonyítékokat, a felek nyilatkozatait a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően egybevetés útján összességében értékelték, amelyről a Pp. 221. § (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően indokolási kötelezettségüknek eleget téve jogszerűen számot adtak. A mérlegelésük megfelelt a logika szabályainak, nem minősült iratellenesnek vagy kirívóan okszerűtlennek.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban az alperesnek igazolt költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a határozathozatalt mellőzte a Pp. 79. §-ának (1) bekezdése alapján.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2014. december 10.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró**  
**A kiadmány hitelél:Nné tisztviselő**